

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2303/2017
03.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Жикица Радивојевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Владимир Домазет, адвокат из ... и ГГ из ..., ради утврђења права својине по основу стицања у породичној заједници и вансудског поравнања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1959/2017 од 24.05.2017. године, у седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1959/2017 од 24.05.2017. године у делу става другог изреке којим је одбијен, као неоснован тужбени захтев за део преко досуђеног до траженог удела од 1/6 целе кп.бр. ../.. КО ..., као и у ставу трећем изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1959/2017 од 24.05.2017. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 345/2014 од 11.04.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА поднет против тужених ГГ из ... и ББ и ВВ обоје из ... код ..., којим је тражио да се утврди да је тужилац стекао право својине и на 1/6 на кп.бр. ../.. КО ... површине 23,05 ари по основу заједничке градње у породичној заједници и вансудског поравнања. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се према туженима утврди да је стекао право својине на 1/6 идеалног дела по основу заједничке градње у породичној заједници на спрату изграђеном на новој кући – породичној згради - површине 125м² и на гаражи димензија 8х3,5 метара изграђеној између нове куће и економске зграде, све на кп.бр. ../.. КО ... што би тужени били дужни да признају и дозволе несметано коришћење. Ставом трећим

изреке обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове поступка у износу од 146.064,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1959/2017 од 24.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца, па је првостепена пресуда у првом ставу изреке у односу на тужену ГГ из ... и у другом ставу изреке потврђена. Ставом другим изреке првостепена пресуда је у односу на тужене ББ и ВВ преиначена у првом ставу изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев, па је утврђено да је тужилац стекао право својине и на 1/6 кп.бр. ../.. КО ..., која има укупну површину 23,05 ари, и то под зградама које се налазе на тој парцели ближе описане првим ставом изреке пресуде Основног суда у Нишу П 2461/10 од 30.05.2013. године, као и на земљишту исте парцеле која је неопходна за редовну употребу свих тих објеката, што су тужени дужни да признају, а за део преко досуђеног до траженог удела од 1/6 целе кп. ../.. тужбени захтев је одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу плате трошкове парничног поступка у износу од 170.479,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 403. став 2. ЗПП).

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), па је оценио да је изјављена ревизија делимично неоснована, а делимично недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 398. став 2. и члана 383. став 4. ЗПП, на коју се посебно указује у ревизији, а која је учињена у поступку пред другостепеним судом. Другостепени суд је извео све парничне радње и расправио сва спорна питања на која је указао Врховни касациони суд у свом решењу Рев 2065/15 од 09.11.2016. године. С обзиром да је другостепени суд прихватио, као потпуно и правилно утврђено чињенично стање у првостепеном поступку, и оценио да првостепени суд није учинио битне повреде одредаба парничног поступка, није било потребе да се заказује расправа пред другостепеним судом и поред тога што је пресуда већ једанпут била укинута.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у браку са туженом ГГ од 1982. године до 2004. године и живео је у породичној заједници са тастом и таштом, туженим ББ и ВВ и тастовим оцем, сада пок. ДД. У току трајања породичне заједнице стечене су покретне и непокретне ствари, а поравнањем од 05.05.1999. године закљученим између тужиоца и његове супруге с једне стране и тужених и сада пок. ДД и ЂЂ с друге стране, признато је право својине тужиоцу и туженој ГГ на идеалној трећини непокретне имовине која се налази на кп.бр../.. КО ... и покретној имовини ближе описаној у поравнању (стара породична кућа са дограђеном једном просторијом, приземље нове породичне куће до прве плоче у основи 120м2, економске зграде која се налази у истом низу са новом породичном кућом димензија 22x10 м, као и амбару и једном крилу економске зграде димензија 15x5 метара која се налази преко пута наведених објеката). Катастарска парцела ../.. на којој су сазидани објекти била је својина сада пок. ДД, који је као прималац издржавања најпре закључио уговор о доживотном издржавању Р ../91

од 01.11.1991. године са својим сином, овде туженим ББ као даваоцем издржавања, а након тога је анексом овог уговора Р ../97 од 21.02.1997. године целу парцелу ../. у укупној површини од 23,03 ара дао као накнаду за издржавање туженима ББ и ВВ. Оставинским решењем О.бр. ../08 Општинског суда у Нишу обустављен је поступак расправљања заоставштине пок. ДД јер је располагао за живота свом својом имовином наведеном у уговору о доживотном издржавању и анексу тог уговора. Након престанка породичне заједнице у којој су странке живеље изграђен је спрат на новој кући – породичној згради површине 120м² и изграђена је гаража димензија 8х3,5 метара између нове куће и економске зграде.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је одбио тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се утврди да је стекао право својине на 1/6 кп.бр. ../. КО ... површине 23,05 ари, као и тужбени захтев у односу на непокретности ближе наведене ставом другим изреке првостепене пресуде. Првостепени суд сматра да тужилац није доказао да је по основу заједничке градње стекао право својине са 1/6 на спрату нове куће и гараже изграђене између нове зграде и економске зграде, имајући у виду период од када су тужилац и тужена ГГ живеље у ... док су били у браку, када је дошло до лоших односа са родитељима тужене ГГ, као и период након одласка за ... 1997. године, да би након помирења 2000. године поново одлазили у ... и помагали, али су односи и тада били лоши и коначно престали 2003. године. У погледу права својине са уделом од 1/6 на кп.бр. ../. КО ... првостепени суд је одбио тужбени захтев јер се наведена парцела води на правног претходника тужених ББ и ВВ.

Одлучујући о жалбама парничних странака првостепени суд је потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке у односу на тужену ГГ, као и у ставу другом изреке, док је пресуду преиначио у ставу првом изреке у односу на тужене ББ и ВВ и утврдио да је тужилац стекао право својине на 1/6 спорне парцеле, и то на делу под зградама које се налазе на тој парцели а на којима је тужиоцу признато право својине са 1/6 делова, као и на делу ове парцеле која је неопходна за редовну употребу свих тих објеката, а за део преко досуђеног до траженог удела од 1/6 целе наведене парцеле тужбени захтев је одбио.

На утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право доносећи побијану пресуду у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев за веће тражење од досуђеног удела од 1/6 кп.бр. ../., а разлоге за такву одлуку у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Неосновано се у ревизији указује да је вредност спорне парцеле увећана заједничком градњом објеката и да због тога ова парцела не представља посебну имовину тужених ББ и ВВ већ има статус заједничке имовине. Управо супротно, према оцени Врховног касационог суда наведена парцела представља посебну имовину поменутих тужених, због чега тужилац не може стећи право својине са идеалним уделом на 1/6 на целој парцели која има површину 23,05 ари, већ само на делу парцеле на коме су сазидани објекти (земљиште испод објеката) и делу земљишта које је потребно за редовну употребу тих објеката, и то са уделом од 1/6 колико је тужилац допринео стицању својине на објектима, како је утврђено пресудом Основног суда у Нишу П 2461/10 од 30.05.2013. године.

Врховни касациони суд је ценио дозвољеност ревизије у односу на став први изреке побијане пресуде, па је утврдио да ревизија тужиоца у том делу није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба у овој правној ствари је поднета 26.08.2003. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.000,00 динара, која у току поступка није мењана. Другостепена пресуда је донета 24.05.2017. године.

С обзиром да је вредност предмета спора очигледно испод износа од 40.000 евра у динарској противвредности, ревизија тужиоца којим се побија став први изреке другостепене пресуде, којим је потврђена првостепена пресуда у првом ставу изреке у односу на тужену ГГ и у другом ставу изреке, није дозвољена.

Неосновани су наводи ревизије којима се побија одлука о трошковима поступка, с обзиром да је према оцени Врховног касационог суда, правилно одлучено о трошковима поступка, имајући у виду успех тужиоца и тужених током целог поступка.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић